

Eisen eerste aanleg van het requisitoir

Ik heb toch problemen met de eisen in eerste aanleg van de advocaat-generaal (= officier van justitie aan het gerechtshof) , omdat deze duiden op tunnelvisie, kortzichtigheid of een poging tot het misleiden van het gerechtshof. Evenals de officier van justitie van het OM Assen, de voorzitter van de rechtbank Assen en vooral de indiener van de valse aangifte, wordt wederom het als/dan principe verkracht en wordt slecht een beperkt gedeelte van mijn gehele strafvervolgung uit zijn verband gerukt met als doel een brenger van de slechte boodschap te doen hangen. Jammer voor deze is, dat hij zich hier niet voor leent.

Na het schrijven van mijn brief aan minister president mr dr J.P. Balkenende ben ik op last van een officier van justitie van het OM Assen op grond van aanhouding buiten heterdaad vervolgd voor de volgende strafbare feiten (PL032T/06-183682)

Artikel 161 lid 1, 2 en 3 Wetboek van strafrecht

Artikel 157 wetboek van strafrecht en

Artikel 285 wetboek van strafrecht

Na de inverzekeringstelling in het politiebureau Hoorn was de **enige aanklacht** minister president mr dr J.P. Balkenende te hebben bedreigd (zie de krantenberichten). Sommige kranten hadden het ook over het opblazen van de gehele infrastructuur van het Europark.

Na transport van Hoorn naar Emmen was op het politiebureau de aanklacht in mijn proces verbaal van verhoor (PL032/06-183682) misdrijf tegen artikel 142a Wetboek van strafrecht en artikel 285 Wetboek van strafrecht. Artikel 142a is hier nieuw terwijl artikel 157 en 161 lid 1, 2 en 3 Wetboek van strafrecht verdwenen zijn. Over de bedreiging van Balkenende, waarvoor ik in Hoorn zat opgesloten, werd niet meer gesproken.

In de dagvaarding zonder datum, handtekening en naam worden met het verkrachten van het als/dan principe in mijn brief aan minister president mr dr J.P. Balkenende dezelfde aanklachten gebruikt als in Hoorn. De eis van de advocaat-generaal tijdens de zitting is conform de dagvaarding, die tijdens de zitting is veranderd, waarvan ik geen kopie heb gekregen hetgeen in strijd is met hetgeen in het vonnis staat.

Plots schijnt door de voorzitter de aanklacht jegens artikel 285 Wetboek van strafrecht zonder opgave van reden te zijn verdwenen. In het vonnis wordt alleen maar over artikel 142a Wetboek van strafrecht gesproken. In het uitsluitend van naar het OM Leeuwarden wordt ook alleen maar over 142a Wetboek van strafrecht gerept. De aangifte was de aangelegde infrastructuur op te

blazen (in het buitenland gelegen op mijn eigen soevereine staat EuroStaete) (PL032T/06-183682)

Waar zijn mijn aanklachten over de bedreiging van minister president mr dr J.P. Balkenende gebleven, evenals het vernielen van de riolering, brandstichting het op willen blazen van de infrastructuur? Terwijl ik slechts na het door blijven gaan met het toepassen van geweld van de zijde op mijn grond gebied niet in het Koninkrijk gelegen is zou gaan oefenen met het verbranden van poedersuiker en kunstmest waarbij alleen maar gassen en warmte vrijkomen. Deze vrijheid heb ik daar het verbranden in EuroStaete geen strafbaar feit is.

De aanklacht in eerste aanleg behelst dus al deze strafbare feiten die op 27 en 28 september jegens mij op papier zijn ingebracht. Hierbij probeer ik voor de requisitoir de tunnelvisie, bewuste kortzichtigheid en een poging tot het misleiding van het gerechtshof te voorkomen door zorg te dragen dat ik een eerlijk en behoorlijk proces krijg.

Naast het feit dat de veiligheidsmedewerker een valse aangifte jegens mij indient en meined heeft gepleegd doet hij ook nog aan valsheid in geschrifte en het recidiverend bedriegen van de rechtbank. In het proces verbaal van verhoor met mutatienummer PL03/06183682 staat dat het oponthoud slechts 20 minuten is geweest. De indiener van de valse aangifte maakt hier in zijn klachtnota richting de rechtbank 2 uren oponthoud van.

Dr G.J.J. Beukeveld (onrechtmatig aangeklaagde)

P.s.

Het is verbijsterend dat het plegen van meined, verdraaien en verduisteren van feiten, liegen en bedriegen door de officier van justitie, danwel door de advocaat-generaal, door het rechterscollege eenvoudigweg geaccepteerd wordt. Zij protesteren op geen enkele wijze tegen dit soort misdrijven gepleegd door justitieambtenaren, terwijl de rechters kennis dragen van de feiten, zoals neergelegd in een pleitnota van de aangeklaagde. Dat de aangeklaagde de feiten anders weer geeft dan bij echte waarheid zou moeten is te begrijpen, deze is tenslotte de aangevallen partij onder bedreiging van zware consequenties. Maar dat een officier van justitie of een advocaat-generaal de waarheid probeert te ontkennen en zelfs fraudeert, zonder dat de rechters hiertegen protesteren en dit gedrag strafrechtelijk niet aanpakken is meer dan verbijsterend. Het positioneert het rechterlijk college kristalhelder als handlanger van het OM. Dat is uiterst kwalijk en schadelijk voor het aanzien van de rechtspraak. Ook advocaten hebben kennelijk de straffeloze vrijheid om allerlei verdachtmakingen en leugens te ventileren jegens de tegenpartij. Ook hier wordt het respect voor zowel de beroepsgroep als voor het rechtssysteem compleet ondergraven, omdat de rechters dit infame gedrag tijdens kortgedingen en procedures accepteren. Hier moet duidelijk verandering in komen. De rechtbank als zodanig is voor de bevolking duidelijk niet ontvankelijk, en zullen eerst de gedragsregels voor rechters, advocaten en officieren moeten worden aangescherpt. Dan kan alleen door voorbeelden te stellen.